info@payamdaily.ir

نخستین روزنامه صبح البرز

پیام آشنا

شماره ۱۵۶۹
چهارشنبه / ۷ اسفند / ۱۳۹۸
۲ رجب / ۱۴۴۱
26 / Feb/ 2020

صاحب امتیاز موسسه همگامان اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: باهره حیدری
نشانی: کریمخان زند، تقاطع خیابان فرهنگ، جنب کافون گارشناسان، رسمی دادگستری
تلفن: ۳۲۵۳۲۳۸۸-۳۲۵۳۴۴۳۳-۰۲۶ فکس: ۳۲۵۵۳۸۳۸
فکس اینترنتی پیام آشنا: ۰۲۱-۸۹۷۸۶۷۳۹
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی: ۴۲/۴۶
چاپ: کارگر

کافه پیام

برای انعکاس نظرات و گلایه ها و پیشنهادات خود درباره مسائل البرز با پیام آشنا تماس بگیرید

۳۲۵۵۳۸۳۸
۳۲۵۴۱۴۹۵
۰۹۰۱۴۰۴۸۳۳۳

فاصدک

شعر سیدعلی صالحی برای خسرو آواز ایران

سیدعلی صالحی، شاعر معاصر در شعری که در صفحه شبکه اجتماعی اش منتشر شده به استاد محمد رضا شجریان، خسرو آواز ایران پرداخته است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از همشهری آنلاین، شعر صالحی برای استاد شجریان از این قرار است:

«بسا درد که بی‌شفای تو-خاموش
بسا حرف که می‌گوی تو-پنهان
بسا حضور که بی‌پیدای تو-غایب
داود، غریب ما!
دیری‌ست در این دردستان
من واژه بسیار آوردم به دعا
من دعا بسیار آوردم به درد،
اما آدمی‌بی‌نام تو-تنهاست
اما عشق بی‌مزامیر تو-پرده‌پوش
اما جهان بی‌نی نوای تو-خاموش.
داوودا!
شبانه غمگین به خواب سحر
به آشیانه آفتاب برگرد،
اینجا مرغان گلوبریده به امید یکی روزنه
رو به روز،
آوازت می‌دهند هنوز!»

سیدعلی صالحی

یادداشت

باید زندگی کرد، قبل مردن

اخیرا این روزها ما را از همه سو محاصره کرده‌اند و اجازه نمی‌دهند که یک لحظه نفس بکشیم. یک روز خبر گوش شدن بتزین، پشت سر آن اخبار اعتراض‌ها، دیگر روز خبر حمله تروریستی، بعد از آن سقوط هواپیما و حالا هم کرونا! صبح که چشم از خواب باز می‌کنیم با سیل اخبار و پیام‌های صوتی و تصویری و متنی مواجه می‌شویم که اتفاق می‌دهند که این کار را کنید و آن کار را نه. در این شهر آمار مبتلایان فلان قدر است و در شهر دیگر بیسار قدر. این‌ها را بخورید و آنها را نخورید. عموماً چنان غرق این اخبار و حواشی مربوط به آن می‌شویم که اصل زندگی را فراموش می‌کنیم و یادمان می‌رود که اصلا برای چه زنده هستیم و زندگی می‌کنیم. همواره درگیر و مبتلای یک خبر هستیم و تکوران اینکه تکند اتفاقی بیفتد و ما بمیریم، بدون اینکه ذره‌ای به این فکر کنیم که اولاً برای چه زنده هستیم و ثانیاً و مهمتر از آن، در این همه سال که زندگی کرده‌ایم، چه کرده‌ایم. به قول خیام، از آمدن تبود گردون را سود/ از رفتن من جلال و جاهش نفزود/ از هیچ کسی تیز دو گوشم نشنود/ کاین آمدن و رفتنم از بهر چه بود.

از دوانی که سواد یاد گرفتیم، یکی از مهمترین علایقم خواندن زندگینامه آدم‌های بزرگ بود. از زندگی مقدسین و توسندگان و بازیگران و دانشمندان در دوران نوجوانی گرفته تا سیاستمداران و فیلسوفان و تاریخ‌نویسان و مخترعان و مکتشفان و... در سال‌های بعد، متظوره به‌طور کلی افرادی است که هر یک به نحوی از انحای مرزهای زندگی خودشان و دیگران را جابه‌جا کرده‌اند و صرفاً مصرف کننده نبوده‌اند. کوشیده‌اند از محدودیت‌های مکانی و زمانی و تاریخی خود فرا روند و چیزی به هستی افزوده‌اند. انسان‌هایی که تنها در گیر خور و خواب و خشم و شهوت نیستند و به فراسوی این امور می‌اندیشند و برای آن در حد توان تلاش می‌کنند.

معمولاً یکی از ویژگی‌های مشترک این افراد آن است که بیشتر از کمیت زندگی به کیفیت آن می‌اندیشند. البته عموم ما متظور از کیفیت زندگی را در کنار افزایش و بهبود وضعیت ضروریات زندگی مثل خوراک و نوشاک و پوشاک و مسکن و استراحت و... به تلاش در جهت افزایش مطلوب‌های اجتماعی یعنی ثروت و قدرت و شهرت و احترام و علم و... متحصر می‌دانیم. در حالی که از قضا آنچه آن افراد را شاخص ساخته فراتر رفتن از این مقدار است. یعنی با را از مرزهای «خود» و تیازها و مطلوب‌های آن فراتر می‌گذارند و به دیگران و به هستی در معنای عام آن فکر می‌کنند. اینچنین است که با هر بادی مثل بید تمی‌لرزند و مدام در گوشه‌ای هراسان و لرزان نتشسته‌اند و منتظر این نیستند که بیینند چه اتفاق جدیدی افتاده و چه خطر تازه‌ای زندگی‌شان را تهدید می‌کند. گویی این انسان‌ها اگر چه همچون همه انسان‌ها به مرگ به عنوان واقعیتی ناگزیر و محتوم باور دارند، اما مهمتر از آن با کارهایی که می‌کنند، نشان می‌دهند که به زندگی اعتقاد دارند و می‌دانند که باید زندگی کرد و زندگی کردن هم تنها زنده ماندن و مصرف کردن و در هراس مرگ لحظه‌شماری کردن نیست. بلکه کوشش و جوشش مدام است برای گسترش مرزهای وجودی خود و حتی فراتر رفتن از آنها

محسن آزموده

یادداشت اختصاصی

کرونای بی‌اعتمادی!

حمیدرضا عسگری- شیوع ویروس کرونا در کشور که براساس گزارش دستگاه‌های ذیربط، کانون اصلی درگیری آن شهر قم اعلام شده است، موجی از بیم و نگرانی را در بین آحاد جامعه بوجود آورده است که در این ارتباط، ذکر نکاتی چند ضروری به نظر می‌رسد.

از ساعات آغازین شیوع و گسترش موج بیماری کرونا، اطلاع‌رسانی چندپاره و گاها متناقض، بر نگرانی‌ها به طور جدی دامن زد و آن چنان امنیت روانی جامعه را مختل نمود که بار سنگین آشفتگی روحی و اضطراب ناشی از ابتلا به ویروس، بعضاً روند زندگی جاری شهروندان را دستخوش شایعات و طرح مطالب غیرواقعی قرار داد! اگرچه منبع رسمی اخبار و گزارشات مربوط به این موضوع، وزارت بهداشت و از طریق مجاری رسانه ملی است، اما به دلیل کارکردهای ناصواب رسانه رسمی، شبکه‌های اجتماعی گوی سبقت را ربوده و به منبع و مرجعی اثرگذار در جهت‌دهی به افکار عمومی تبدیل شده‌اند. امر معقول این بود که دستگاه‌های مسئول با تمرکز منطقی بر موضوع پیگیری از طریق روش‌های جذاب و ساخت انیمیشن‌های حرفه‌ای به دور از تکانه‌های استرس‌آور، پایداری جامعه را در برابر موج بیماری حفظ و تقویت می‌کردند. وقتی در بین خود مسئولان یک تشتت آماری جدی در موضوع کرونا وجود داشته و این اختلافات به تریبون‌های رسمی و عمومی کشیده می‌شود، جامعه در پذیرش اخبار و گزارشات مربوطه به طریق اولی دچار تردید و آشفتگی می‌گردد. باید به جامعه حق داد که دست رد بر فضای رسانه‌ای یکطرفه بزنند و اقبالی به قالب‌سازی‌های مصلحت‌وسیاست نشان ندهند! نمی‌توان از مردم انتظار داشت تا به اخبار رسانه‌ای اعتماد کنند که در روزهای شروع شیوع کرونا که همزمان با انتخابات یازدهمین دوره مجلس است، پایین‌ترین سطح مشارکت در طول چهار دهه‌ی گذشته را به گونه‌ای دیگر جلوه می‌دهد! آن چه کرونا و اقواع و اقسام بیماری‌های اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و ... را به یک هژمونی قدرتمند و غلب در جامعه بدل می‌کند، فقر «اعتماد» است! جامعه‌شناسان معتقدند در نبود اعتماد که مهمترین عنصر سرمایه‌ی اجتماعی است، توسعه در هیچ جامعه‌ای محقق نمی‌گردد و لو این که در جامعه گسترده‌ای مانند هندوستان که از بسیاری پتانسیل‌های رشد محروم است، صرفا مولفه اعتماد آن را به یکی از کشورهای اقتصادی دنیا تبدیل کرده است! توصیه به بهداشت فردی و رعایت نکات ایمنی که این روزها به شهروندان گوشزد می‌شود، امری بسیار مهم و ضروری است. اما ضروری‌تر آن است که دستگاه‌های فرهنگی و تبلیغی کشور پاسخ دهند چرا نسخه‌های تجویزی آنان طی دهه‌های اخیر نه تنها شفایخش نبوده، که در لایه‌هایی از جامعه، سقوط و افول اخلاق به مراتب نگران کننده تر و ملال‌آورتر از هر ویروسی، تار و پود نظام اجتماعی را متزلزل ساخته است! به گونه‌ای که ظرف روزهای گذشته برخی افراد، پایه و درآمد خود را بر ستون نیاز و اضطراب مردم بنا کرده و حتی در کسب سود خود از ماسک و مواد ضدعفونی کننده‌نیز نمی‌گذرند!

در چنین جامعه‌ای که به تعبیر «سارا اگاو»- نویسنده پرتقالی- دچار «کوری سفید» شده‌اید، پیش از آن که امر بر شستن دست‌ها برای درامان ماندن از بیماری کنیم، می‌بایست بسترهای نُضج و تکوین ویروس افکار آلوده و منفعت‌طلبانه را از بین برد! اما داستان کوری سفید چیست؟ سارا اگاو، نویسنده پرتقالی در کتابی با عنوان «کوری» با لحنی هولناک، به رعایت نکردن حقوق دیگران اشاره می‌کند. داستانی که از یک چهار راه آغاز می‌شود و شهری را دچار یک کوری سفید می‌کند. کسانی که دچار کوری سفید شدند، تلاش می‌کنند خود را زنده نگه دارند حتی اگر این زنده ماندن به مرگ دیگران ختم شود. همه می‌خواهند خود را نجات دهند و کسی به فکر دیگران نیست. تنها یک نفر در این شهر کور ها بیناست که در واقع وجدان بیدار این جامعه است. ایده‌آل درون هر انسان.

گزارش

موفقیت در زمان تلاطم‌های شدید

تلاطم محیط‌های کسب‌وکار بسیار افزایش یافته و هر روز با تحولی دیجیتال مواجه هستیم که ممکن است اصول کار و فعالیت در بازارها را به‌طور کامل تغییر دهند. در این شرایط، رهبران سازمانی به چه مهارت‌ها و توانمندی‌هایی به جز دانش دیجیتال نیازمند هستند؟ در مصاحبه‌ای که با دانکن تیت (Duncan Tait)، مدیرعامل واحد اروپا و خاورمیانه فوجیتسو و مدیر بازارهای آمریکایی این شرکت ژاپنی داشتیم، او درباره شرایط رهبران سازمانی و کسب‌وکارها توضیح داد. وی به این موضوع پرداخت که رهبران سازمانی عصر دیجیتال، چگونه می‌توانند به رشد و ارزش‌آفرینی در این شرایط پرتلاطم دست یابند.

معنون به بخشی از زمان امروز خود را به گفت‌وگو با ما اختصاص دادید. برای شروع، اجازه دهید نگاهی به وضعیت روزهای کاری شما به‌عنوان رهبر موفق یک سازمان بین‌المللی بیندازیم.

برای من، یک روز عالی از صبح زود و حضور در باشگاه و دوچرخه‌سواری ثابت شروع می‌شود. بعد از آن، برنامه متنوعی دارم. حضور در جلسات هیات مدیره برای بحث درباره عملکرد شرکت یا تماس با یک مشتری برای صحبت درباره پروژه‌های کنونی که به آنها بهای زیادی می‌دهم. سپس در جلساتی حضور می‌یابم که حول رسمیت یافتن کسب‌وکارها است. به‌عنوان مثال در جلسات مربوط به تعیین ۵۰ سازمان برتر برای رتال به انتخاب مجله تایمز حضور پیدا می‌کنم. این جلسات باعث می‌شود تا افراد برجسته در کسب‌وکارهای رقیب را بشناسم و از تجربیات و طرز فکر آنها آگاه شوم. به‌عنوان یک مدیرعامل، هر روز تلاش می‌کنم که وضعیت شخصی و سازمانی را در تعادل نگه دارم. ورزش می‌کنم تا توان انجام شغل خود را داشته باشم. برای کار کردن روی مسائل مالی شرکت زمان صرف می‌کنم. به دنبال استعدادهای بالقوه در شرکت می‌گردم و طبیعتا بر ذی‌نفعان و به ویژه مشتریان‌مان تمرکز می‌کنم.

پیش از پذیرفتن مسوولیت مدیرعاملی فوجیتسو در چه شغل‌های دیگری ایفای نقش می‌کردید؟ انتقال به فوجیتسو چگونه بود؟

تخستین شغل خود را می‌توانم کار کردن در باشگاه خیرگزاری مادرم بدانم؛ زمانی که یک کامپیوتر به آنها معرفی کردم تا کارهایتان بهتر پیش برود و تنها ۱۴ سال داشتم. از آن زمان، همواره در تلاقی فناوری و کسب‌وکار به فعالیت مشغول بودم‌ام و فعالیت‌هایم برای بهبود کار مشتریان و فعالیت‌های داخلی سازمان‌هایم بوده است. زمانی که به فوجیتسو پیوستم، برنامه‌های مشخص برای متحول ساختن بخش دولتی بریتانیا داشتم و می‌خواستم نتایج و شتاب حرکتی این حوزه را بهبود دهم. ۱۸ ماه بعد، به‌عنوان مدیرعامل دفتر بریتانیا انتخاب شدم که مسوولیت مشتریان اروپایی، خاورمیانه و آفریقایی را بر عهده دارد. بهبود مستمر عملکرد و ارزش‌آفرینی کاری بوده است که در این ۳۲ سال انجام داده‌ام.

رهبران سازمانی رده بالا، مسوولیت‌های فراوانی بر عهده دارند. مسوولیت‌ها و وظایف مهم شما در این شغل چیست؟

یکی از ابتدایی‌ترین وظایف من، تفش‌آفرینی در هیات مدیره جهانی شرکت فوجیتسو است. از آنجا که من تخستین فرد غیربرآیی تاریخ هیات مدیره این شرکت هستم، مسوولیت بزرگی برایم به شمار می‌آید از نظر «وظایف روزمره» باید به خدمت‌رسانی به مشتریان اروپایی، خاورمیانه و آمریکایی شرکت و حمایت از کارکنان برتر شرکت اشاره کنم. نتایج کار ما هم در هر دو جبهه قابل توجه است: مشتریان می‌توانند در جهان دیجیتال و پرتلاطم امروز، بقا یابند و فوجیتسو هم کسب‌وکارهایش را توسعه می‌دهد.

قرن ۲۱ به شدت از پیشرفت‌های فناوری تاثیر پذیرفته است. به نظر شما بزرگ‌ترین چالش‌های رهبران سازمانی در این قرن چیست و چگونه می‌توانند برخوردی موفق با این چالش‌ها داشته باشند؟

سرعت تغییرات فناوری بیش از هر زمان دیگری شده است. اکنون کسب‌وکارها هر لحظه با فعالان توظهوری در بازار مواجه می‌شوند که تلاطم و تغییراتی اساسی در شیوه کسب‌وکار ایجاد می‌کنند و در زمانی کوتاه همه اصول کار دگرگون می‌شود. رهبران کسب‌وکارها باید بتوانند فرآیندهای عملیاتی و محصولات و خدمات خود را با قابلیت‌های دیجیتال متحول سازند و به این صورت، نه تنها همگام با تلاطم‌ها باقی بمانند، بلکه از رقبا هم پیشی بگیرند. توانایی همفکری و به اشتراک‌گذاری دانش و ایده‌ها با شریکی که بتواند شرایط دیجیتالی موجود و رمز بقا در چنین محیطی را درک کند، بسیار حیاتی است. به همین دلیل، کسب‌وکارهای امروز در بسیاری از مواقع نیاز خواهند داشت تا برای موفقیت در عصر دیجیتال با شرکت‌ها و سازمان‌های دیگر، همکاری و شراکت داشته باشند.

شما در این زمینه یک پژوهش آینده‌نگرانه درباره وضعیت سال ۲۰۳۰ انجام دادید و به بررسی این موضوع پرداختید که فناوری‌های نوین چه اثرات بلندمدتی بر کسب‌وکارها خواهند گذاشت. یافته‌های این پژوهش چه اثری بر اهداف و رویه‌های شرکت‌شما گذاشت؟

گزارش مسیر ۲۰۳۰ به بررسی این موضوع پرداخت که تا سال ۲۰۳۰ جهان چه شکلی از پیشرفت‌های فناوری را به خود خواهد گرفت. ما به دو سناریوی محتمل رسیدیم. یکی از سناریوها مثبت بود و فرض می‌کرد که متافع فناوری به‌صورت مساوی توزیع خواهد شد. اما در سناریوی منفی، پیشرفت‌های فناوری باعث می‌شد که بسیاری از افراد از قافله عقب بیفتند. کلید این فناوری، رسیدن به این مرکز بود که کسب‌وکارها برای بقا و موفقیت در جهان دیجیتال، مجبور هستند تا تحولات دیجیتال را تدبیل کنند. در همین زمان، کسب‌وکارها و دولت‌ها باید کاربردهای فناوری‌ها را شناخته و از آن برای خدمت‌رسانی به جامعه بهره ببرند.

به‌عنوان مثال، زمانی که بحث از ماشینی‌شدن و خودکارسازی می‌شود، کسب‌وکارها باید بسترهای معقول در این مسیر حرکت کرده و برای تفع بردن از اثرات این فناوری، مهارت‌های کارکنان خود را ارتقا دهند. اگر ماشینی‌شدن فعالیت‌ها با سرعتی بیش از حد انجام شود، با افزایش بیکاری مواجه خواهیم شد. در فوجیتسو، ما به مشتریان خود کمک می‌کنیم تا با سرعت متناسبی از تغییرات راحتبال کرده و بیشترین متافع را از آنها کسب کنند. داخل شرکت هم به بهبود مهارت‌ها و آموزش دائمی کارکنان خود متعهل هستیم تا بتوانند خود را همگام با فناوری‌های جدید سازند. در این صورت، اطمینان می‌یابیم که فناوری، یک اثر مثبت بلندمدت خواهد داشت.

تحول و همگام بودن با تلاطم‌های بازار، نیاز به نوآوری مستمر و مشارکت کارکنان دارد. چگونه مطمئن می‌شوید که کارکنان و تیم مدیریت شما همواره نوآور هستند؟ استراتژی شما چیست؟

در فوجیتسو، نوآوری محور تمام کارهایی است که انجام می‌دهیم. مجموعه شرکت‌های فوجیتسو هر سال ۱/۵ میلیارد دلار در تحقیقات و توسعه سرمایه‌گذاری می‌کنند. درک تیازهای مشتری کلید موفقیت و نوآوری است. مشتریان ما با رقابت مواجه هستند و این رقابت نه فقط در داخل حوزه‌های فعالیت آنها بلکه توسط شرکت‌های توظهور و نوآوری صورت می‌گیرد که پیش از این در رقابت نبودند. این سخن به معنای آن است که ما در فوجیتسو باید به‌طور دائم در حال رصد کردن بازار فناوری، حوزه‌های فعالیت مشتریان خود، حوزه‌های مشتریان خود و بررسی روندهای بزرگی باشیم که ممکن است مشتریان‌مان متوجه آنها نتشده باشند. من به شدت اعتقاد دارم که اگر همواره در کنار مشتریان‌مان باقی بمانیم و بهترین کارکنان خود را در خط مقدم فعالیت‌های آنها قرار دهیم، می‌توانیم آفرزی مورد نیاز برای پیشبرد نوآوری‌های اثرگذار و کاربردی را در کسب‌وکار خود ایجاد کنیم. تیم رهبری شرکت هم تفش مهمی بر عهده دارد و باید بتوانند تمام ما را هوشیار و نوآور نگه دارد.

زمانی که بحث از عادات فردی می‌شود، هیچ دو شخصی را نمی‌توان شبیه یکدیگر یافت. چه عادت‌ها و سرگرمی‌هایی را برای حفظ تمرکز در روزهای کاری و تعطیلات دنبال می‌کنید؟

ورزش کردن به شدت اهمیت دارد. فعالیت بدنی برای بهبود عملکرد ذهنی عالی است و اگر برای شغل خود دائم در مسافرت باشید، باید اطمینان یابید که توان بدنی کافی برای آن دارید. دوچرخه‌سواری در محیط باز و دوچرخه‌سواری ثابت یکی از علاقه‌مندی‌های من است و به تازگی پیلاتس را هم شروع کردم (که باید اعتراف کنم برایم مانند شکنجه است). اما تظهر و سبک زندگی سالم هم به همان اندازه اهمیت دارد. به شخصه، یک خانواده قوی‌اماده هم دارم و از صرف بیشترین زمان ممکن با همسرم سالی و چهار فرزندم لذت می‌برم. غرق شدن در فعالیت‌های غیرکاری برای استراحت دادن مغز در تعطیلات برای سلامت ماندن بسیار مهم است. در گذشته، در جاده‌های خاکی واژ شمالی موتورسواری می‌کردم. این فعالیت تیازبه تمرکز کامل داشت و باعث می‌شد فکرم را از هر موضوع دیگری خالی کنم.

موفقیت برای شما به چه معنا است؟ آیا پیامی برای خوانندگان ما دارید؟

در محیط کسب‌وکار، موفقیت به معنای مسوولیت‌پذیری در قبال هر میزان دارایی است که در آن به شما اعتماد کرده‌اند. همچنین باید ارزش آن دارایی را به مرور زمان برای ذی‌نفعان افزایش دهید. اما برای من، مسوولیت‌پذیری به معنای مواجهه مسوولانه با هر کاری تیز هست. این سخن به معنای آن است که شرکتی شایسته برای کارکنان، رفاه آنها، افزایش متارکت، بهبود جوامع محلی و البته مسوولیت‌پذیری در مقابل مشتریان ایجاد کنیم. انتظام این دو تعریف از موفقیت، شکل‌دهنده موفقیت واقعی برای من است.

سه وسیله‌ای که بدون آنها خانه‌تان را ترک نمی‌کنید چه هستند؟

برای من، چهار وسیله است: موبایل، کیف پول، پاسپورت و هدفون. با این چهار وسیله می‌توانم جهان را فتح کنم.

مترجم: مهدی ایکوئی

برگه

زندگی مسئله‌ای برای حل کردن نیست، واقعیتی است که باید آن را تجربه کرد.

سورن کی‌یرکگارد

اوقات شرعی فردا

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۵:۳۹	۰۷:۰۷	۱۲:۲۱	۱۷:۳۵	۱۷:۵۳

فرنگی

هر گه ز تو یگریزم
با عشق تو بستیزم
اندر سرم از شش سو
سودای تو می آید

مولانا

امروز با حافظ

سلام کردم و با من به روی خندان گفت
که ای خمارکش مفلس شراب زده
که این کند که تو کردی به ضعف همت و رای
ز گنج خانه شده خیمه بر خراب زده

بریده جراید

سحر سخن سایه

اعتماد: غلامرضا امامی- گاه می‌شود که شاعری همچون میناکاران هنرمند اصفهان و خاتم‌سازان چیره‌دست شیراز با واژه‌هایش سروده‌هایی بسراید مانند، همچون حافظ، حافظه تاریخی ما که در سور و سوگ عزا و عروسی، مسجد و میخانه ورد زبان است.

گاه می‌شود که شاعری سد زمان و مکان را بشکند و ترجمان آرزوها و آمال مردمش شود.

«سایه» که سایه‌اش دراز باد و عمر باعزتش افزون، شاعری است که این موهبت نصیبش شده است که در زمان زندگی‌اش سروده‌هایش ورد زبان مردمش شود. شاید جیرگی «سایه» به موسیقی و دستگاه‌های ایرانی و تبحرش در شعر کهن و ترجمانش از شادی‌ها و غم‌های ملتش او را چنین پر جایگاه رقیبی نشانده است.

چه راحت سخن می‌گوید وقتی که می‌سراید:

ای عشق همه بهانه از توست
من خاطمشم این ترانه از توست
یا
مژده بده، مژده بده یار پسندید مرا
سایه او گشتم و او برد به خورشید مرا

«سایه» از چشمه جاودانه عشق جرعه‌ای نوشیده است که اینچنین با سروده‌هایش خود را و ما را به سپهر آسمان سیر می‌دهد.

همیشه «سایه» غم مردم را داشته است، می‌توان با سروده و سیر و سیره او موافق یا مخالف بود، اما نمی‌توان نگرش مدرن و اجتماعی و زبان حال مردمش که در شعرهایش انعکاس یافته است را از یاد برد.

بی‌گمان سروده‌های او ماندنی است.

چه زیبا می‌سراید وقتی که غم و تنهایی‌اش را چنین می‌گوید:

در این سرای بی‌کسی، کسی به در نمی‌زند
به دشت بی‌رملال، مه برنده پر نمی‌زند
یکی ز شب، گرفتگان چراغ برنمی‌کند
کسی به کوچه‌سار شب، در سحر نمی‌زند

«سایه» عشق را بلور داند و ایمان مازد آنگاه که این فرشته رخ نماید. انسان و جهان شادان می‌شود.

«سایه» شعله امید در جشن قروزان است و به ماندر ایران عشق می‌ورزد چه زیبا می‌سراید وقتی که می‌گوید:

ایران، ای سرای امید
بر بلندت سپیده‌دمید
ای ایران غمت مرساد
جاویدان شکوه تو باد

بی‌گمان در سینه گشاده شاعر میهن‌دادنی می‌تپد که چنین می‌سراید:

سینه باید گشاده چون دریا
تا کند نغمه‌ای چو دریا سازْ
نفسی طاقت آزموده، چو موج
که رود صدره و برآید باز

در کشاکش زمانه انسان‌هایی ماندگارند که به خویش وفادار باشند و به آرمان‌های مردمان‌شان و به امید و به صلح و به دوستی و به عشق و «سایه» چنین است. سایه پر مهر «سایه» گسترده، عمرش دراز باد.

مصادره‌ی خواجه نصیر

شهر کتاب: علی‌اصغر محمدخانی- خواجه نصیرالدین طوسی متکلم، فیلسوف ریاضی‌دان، منجم دانشمند جامع‌الفنون شیعی ـ ایرانی است که در سال ۵۷۹ ه‍.ق در طوس به دنیا آمد. از طوس به نیشابور رفت و در آن جا نزد چند تن از دانشمندان آن روزگار، فلسفه و علوم دیگر آموخت. در نیشابور با عطار دیدار کرد. اهمیت خواجه در تاریخ فکر و علم در ایران و جهان اسلام به دو جهت است: یکی شخص او که نمونه‌ای است از دانشمند جامع‌الاطراف و پس از او بسیاری کوشیدند تا به او تشبه جویند و دیگر آثار او که پس از او مورد اقبال فراوان بوده است. در حدود ۱۶۰ اثر به خواجه نسبت داده شده که صحت انتساب برخی از آن‌ها مورد تردید است. از این مجموع در حدود ۱۲۰ اثر موجود است. در این آثار خواجه به بسیاری از دانش‌های زمان خود، به ویژه علوم عقلی پرداخته است. از آثار مهم او می‌توان به شرح اشارات، اخلاق ناصری، اخلاق محتشمی، اساس الاقتباس، رساله‌ی معینیه و ... اشاره کرد.

خواجه نصیر آثار بسیاری به فارسی دارد. برخی از آثار فارسی خواجه در نوع خود ممتاز است. اساس الاقتباس او پس از شفای ابن‌سینا، مفصل‌ترین متن منطق دوران اسلامی است و اخلاق ناصری او یکی از متون مهمی است که در علم اخلاق و سیاست به سنت فلسفی تالیف شده است. زبان آثار فارسی خواجه غالبا زبانی است روان و روشن. او حتا در آثار مفصل فارسی و عربی خود به ایجاز گرایش دارد و این شاید یکی از دلایلی باشد که سبب شده است که بسیاری از آثار او به صورت کتاب درسی درآید.

روز پنجم اسفند، روز بزرگداشت خواجه نصیر طوسی است. روز بزرگداشت دانشمند ایرانی و کوماندیر در جهان اسلام. چند سالی است کشور آذربایجان خواجه نصیر طوسی را از آن خود کرده است. دانشگاه‌ها، مراکز فرهنگی و مسئولان علمی و فرهنگی کشور، قدری در باب بزرگداشت و شناساندن بزرگان علمی و فرهنگی کشور در داخل ایران و جهان بیندیشند و برنامه‌های نوینی را طراحی کنند تا به سادگی هر کشور همسایه‌ای، بزرگان ایرانی را مصادره نکند. ما نباید فقط به بزرگان فرهنگ ایرانی و اسلامی افتخار کنیم بلکه دریاره‌ی آنان مسئولیت هم داریم. چند نفر از دانشگاهیان، مهندسان و دانشجویان و مردم ایران می‌دانند که امروز روز بزرگداشت خواجه نصیر طوسی است؟ صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران و رسانه‌های دیگر چه برنامه‌هایی امروز برای معرفی این دانشمند بزرگ جهان اسلام دارند؟ سکوت ما در باب این بزرگان باعث شده است که به راحتی بزرگان فرهنگ و اندیشه و علم ایران مصادره کنند در ایران آن‌قدر سیاست بر فرهنگ و دانش غلبه کرده است که به‌تدریج بزرگان فراموش شده و کاری در خور صورت نمی‌گیرد. خواجه‌نصیرها، ابن‌سینا‌ها، فردوسی‌ها، سهروردی‌ها، نظامی‌ها، حافظ‌ها، سعدی‌ها، مولوی‌ها و ... اساس و بنیاد فرهنگ ایرانی اسلامی هستند. نگذارید شناخت این بنیادها است سوخت شود. همه‌ی ایرانی‌ها، فرد به فرد مسئول هستند. اگر تلاش جدی نکنیم، خطر فراموشی این بزرگان ایران جدی است.
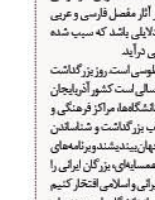
از تمام خوانندگان پیام آشنا می‌خواهیم، یکی از مهم ترین مشکلاتی که در محله ی زندگی خود با آن دست به گریبان هستید برایمان پیامک کنید تا در ستون «پیامک های وارده» با نام تان-در صورت تمایل-منتشر شود.